

# TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Oppericht 1 januari 1881

## BESTAAT ER GEVAAR VOOR GEWENNING AAN GENEESMIDDELEN?

HET GEBRUIK VAN geneesmiddelen neemt over de gehele wereld sterk toe, zowel van „simpele” pijnstillers, hoestmiddelen en vitaminepreparaten, als van geneesmiddelen, die slechts onder medische controle plegen te worden gebruikt, zoals slaapmiddelen, wekaminen en tranquillizers. Het ligt voor de hand, de vraag te stellen of men deze toename verontrustend moet noemen en of men wellicht zelfs van een dreigende gewenning moet spreken. Deze vraag heeft de Frankfortse apotheker, dr. Hans Meyer gepoogd te beantwoorden in een rapport, dat hij heeft aangeboden aan het 20ste Internationale Farmaceutische congres, begin september te Amsterdam gehouden.

BOVENGENOEMDE VRAAG IS van groot belang, wanneer men zich realiseert, dat het geneesmiddel als produkt van de farmaceutisch-chemische industrie pas aan het begin staat van zijn ontwikkeling. De basis hiervan ligt in de wetenschap, dat niet alleen alle levensvormen uit organisch-chemische verbindingen bestaan, maar dat ook alle levensverschijnselen, als emoties, fantasieën, verband houden met chemische reacties en fysische veranderingen in de levende cel. De relatie tussen leven en biochemie doordringt ons ervan, dat geneesmiddelen een grote rol zullen spelen bij de toekomstige ontwikkeling van de mensheid.

*Wat overigens de woordkeus betreft die thans wel opgeld doet: men spreekt van „populaire” geneesmiddelen en bedoelt dan die verpakte geneesmiddelen, die straks door farmaceutisch onbevoegdend zullen mogen worden afgeleverd . . . .*

*Als tegenstelling, dus als aanduiding van alle serieus geachte geneesmiddelen bezigt men niet de uitdrukking „impopulaire” maar „ethische” geneesmiddelen. Toch zou het onjuist zijn om de als populair aangeduide geneesmiddelen nu plotseling als „onethisch” te kenmerken . . . Wel raakt men met dit — wellicht Angelsaksische — jargon in de knoop.*

*Houden wij ons thans bezig met het rapport van de heer Meyer.*

### Enorme ontwikkeling

ZIEKTEN HEBBEN BESTAAN zolang als de mens bestaat. Ook geneesmiddelen. Maar in oude tijden speelden vooral geloof en magie een zeer grote rol bij ziekte en genezing. Ook in een later stadium, toen men wat meer systematisch plantaardige, minerale en dierlijke geneesmiddelen

ging onderzoeken, bleven toch geloof en magie vaak beslissend voor de genezing. En ondanks de ontwikkelingen op farmaceutisch gebied in de nieuwere en in de jongste tijd, wordt ook thans wellicht de uitwerking van het geneesmiddel nog bevorderd door het geloof in de magische kracht daarvan. Dit heeft de farmacotherapie gemeen met welke andere therapie dan ook.

Per saldo hebben de ontdekkingen van de farmacie zegenrijke gevolgen gehad. Er is echter ook sprake van een keerzijde, aldus dr. Hans Meyer. Men moet voorop stellen, dat de moderne geneesmiddelen alle zijn gevonden en ontwikkeld in landen met een vrije economie (en dus vrije universiteiten).

Blijkens de ervaring is de ondernemingswijze produktie een stimulans hiervoor. De onderlinge wedijver tussen de ondernemingen dwingt tot spuurwerk. Even noodzakelijk echter is de onderlinge concurrentie bij de verkoop. In hoever kan nu de drang naar grotere omzet — een levensvoorwaarde voor de onderneming — een gevaar betekenen voor de volksgezondheid? In hoever kan dit leiden tot een overmatig gebruik, tot misbruik, of mis-

schien zelfs tot verslaving? De farmaceutische industrie zal immers zijn afzet willen vergroten door de zieken mede te delen, hoe zij gezond kunnen worden, en door de gezonden te overtuigen, dat zij bepaalde geneesmiddelen moeten gebruiken om gezond te blijven.

### Waarom zoveel meer?

HET GEBRUIK VAN geneesmiddelen is in de afgelopen zestig jaren twintigmaal vermeerderd in waarde, en tien tot vijftien maal in hoeveelheid. Als oorzaken van deze toename noemt dr. Meyer:

- de gemiddelde leeftijd is sinds de eeuwwisseling gestegen van 45 jaar tot meer dan 70 jaar; de oudere mens gebruikt gemiddeld meer geneesmiddelen dan de jongere;
- voor allerlei kwalen en gebreken, die vroeger niet medicamenteus werden bestreden, bestaan thans effectieve geneesmiddelen;

vervolg op pag 2

## Wat denkt U hiervan?

Dezer dagen verscheen in één van onze grootste gewestelijke dagbladen een advertentie van de volgende inhoud:

### WELKE ARTS

wil samenwerking met  
alom bekende

### NATUURGENEZER

met 25-jarige praktijk?  
Omgeving Hilversum.  
Br. met strikte geheimhouding onder no. 1857,  
De G. en E., Hilversum.

Alvorens elgen mening over dit fraals te geven zouden we gaarne die van zoveel mogelijk van onze lezers ontvangen.

Bij voorbaat dank voor deze medewerking.

A. P. N. DE GROOT

U kunt uw brief zenden aan de redactie van het Maandblad tegen de Kwakzalverij, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

# Bestaat er gevaar voor gewenning aan geneesmiddelen?

## vervolg van pag 1

- c. het verpakte geneesmiddel leent zich door zijn uiterlijke verschijningsvorm voor een commerciële exploitatie. Het is tot consumptiegoed gemaakt;
- d. de moderne beschaving en de permanente spanningen, waaronder de tegenwoordige mens moet leven, forceren hem veel sneller dan ooit tevoren te grijpen naar het geneesmiddel, want ziek worden past niet meer in onze tijd; wij willen niet lijden, maar leven; en als wij toch ziek worden, willen wij zo vlug mogelijk beter zijn. Het medicament moet ons helpen dit doel te bereiken. De reclame verleent hierbij een ogenschijnlijke sanctie.

## Overheidscontrole

DE RESULTATEN VAN een in de meeste Europese landen gehouden enquête wijzen uit, dat nog niet gesproken zou kunnen worden van een verslaving aan geneesmiddelen. Gevaarlijk zou de toestand pas worden, wanneer een ongebreidelde verkoop zou ontstaan zonder enige controle van overheidswege. Deze overheidscontrole, aangevuld met regelingen geboren uit particulier initiatief, kan een rem vormen op het misbruik. Genoemd worden de registratie van specialité's, het uitsluitend op recept afleveren van sommige sterkwerkende geneesmiddelen en van nieuwe geneesmiddelen gedurende de beginperiode, ten slotte ook het breiden van de reclame voor geneesmiddelen.

Deze maatregelen komen echter niet alleen pas tot hun recht als de geneesmiddelenstroom via de apotheek de bevolking bereikt, maar wanneer bovendien de apotheker in staat blijft het steeds grote wordende terrein van de nieuwe geneesmiddelen te overzien en zijn taak als onafhankelijke voorlichter te vervullen. De apotheekhoudende apotheker neemt daarom in onze samenleving een geheel eigen plaats in. Het aspect van de apotheek is veranderd, maar de apotheker blijft de wezenlijke barrière tegenover de uitwassen van de invloed van de farmaceutisch-chemische industrie.

Juist heden ten dage belet de apotheker, dat zowel zieke als gezonde mensen worden overgeleverd aan hen, die handel drijven in gezondheid, aldus dr. Meyer. Dit brengt met zich mede, dat de apotheker door een grondige vorming op deze taak wordt voorbereid. Zijn functie kan (tijdelijk?) door de technische ontwikkeling beïnvloed worden. In mindere mate dan voor-

heen zal hij dan geneesmiddelen zelf bereiden, maar: hij blijft „de behoeder van het geneesmiddel”, wiens taak het is aan artsen en patiënten een objectieve voorlichting te geven, zieken en gezonden te dienen met zijn kennis.

## Vergelijkende cijfers

BLIKENS HET RAPPORT is het gebruik in een aantal landen sterk verschillend. Per hoofd van de bevolking bedroeg het gebruik in 1962:

in Italië	f 43,—
in België	f 42,25
in Zweden	f 41,50
in West-Duitsland	f 40,50
in Denemarken	f 34,25
in Groot-Brittannië	f 31,50
in Nederland	f 31,50
in Spanje	f 18,—

Het is gebleken, dat in landen als Denemarken en Zweden, waarin reeds lang een registratie van geneesmiddelen is voorgeschreven, het aantal gangbare verpakte geneesmiddelen belangrijk lager is dan in andere landen, zoals West-Duitsland waar de registratie pas vrij laat werd ingevoerd, namelijk in 1961.

Het aantal verkrijgbare verpakte geneesmiddelen verschilt derhalve sterk in de verschillende landen:

West-Duitsland	55.000
Zwitserland	20 à 30.000
Frankrijk	16.000
Spanje	20.000
Italië	25.000
België	10.000
Oostenrijk	6.500
Nederland	4.000
Zweden	3.500
Denemarken	1.600

Hierbij is geen rekening gehouden met de omstandigheid, dat identieke verpakte geneesmiddelen onder ettelijke verschillende namen worden verhandeld door de industrie alsmede niet het verschil in ziekenfondssystemen...

Een belangrijk element in de vraag op welke wijze het verbruik beperkt kan worden, wordt bovendien gevormd door de voorschriften voor de publiciteit. In landen zoals Zweden en Denemarken zijn van overheidswege beperkingen opgelegd voor openbare reclame in pers, radio, televisie en film. In andere landen, zoals Groot-Brittannië, zijn door het particulier initiatief beperkingen tot stand gekomen.

Een vergelijking van deze systemen is evenwel moeilijk zonder verdergaan-

de studie inzake de verschillen in ontwikkeling der landen op farmaceutisch gebied en hiertoe ontbreekt de plaatsruimte.

In Nederland is reeds lange jaren op het gebied van pers werkzaam de Keuringsraad Openlijke Aanprijzing Geneesmiddelen en Geneeswijzen. In de nieuwe wet op de Geneesmiddelenvoorziening is de mogelijkheid tot een andere regeling opgenomen: een overheidscontrole. Deze regeling is echter niet in werking getreden.

## Slachtoffertjes van softenon

In Groot-Brittannië zijn ongeveer 300 kinderen misvormd, doordat de moeder tijdens de zwangerschap softenon, dat in de Engels-sprekende landen als thalidomide bekend is geworden, hebben gebruikt. Van deze kinderen hebben, aldus deelde het Britse ministerie van Gezondheid mede, 200 tot 250 misvormingen aan de ledematen; de overigen hebben andere misvormingen. Het onderzoek heeft zich uitgestrekt over alle misvormde kinderen (dat waren er 894) die tussen 1 januari 1960 en 31 augustus 1962 zijn geboren, onverschillig of de moeder verklaard had softenon te hebben gebruikt of niet.

## Verkoop van "berglucht" gestraft

De woonwagengewoners, die in de afgelopen zomer een bejaard echtpaar in Zaamslag f 37.000 afhandig maakten met de verkoop van „in berglucht gedrenkte tapijten” tegen reumatiek zijn door de rechtbank te Middelburg veroordeeld. De 31-jarige P. Bamberger werd een straf van 21 maanden opgelegd, de 58-jarige T. Dusbaba een straf van acht maanden. In beide gevallen met aftrek van voorarrest. De rechtbank gelaste echter teruggave van de vijfduizend gulden, die in de woonwagen van de jongste verdachte was gevonden. Er kon niet worden vastgesteld of dit bedrag afkomstig was van zijn oplichterspraktijken.

Bij de uitspraak was een groot aantal woonwagengewoners aanwezig. De jongste verdachte protesteerde scherp tegen het vonnis en zei in hoger beroep te zullen gaan. De mannen hadden zich tegenover het bejaarde echtpaar met ontstellend goed gevolg uitgegeven voor „anti-reumaspecialisten”.

# "VUURROLIE tegen alle pijn: een kuur die wonderen doet"

„ALLE DOKTOREN, DIE beweren dat er ongeneeslijke ziektegevallen bestaan, verklaar ik voor gek". Doede Ruiter alias „Christimurti" verkondigde dit een dezer dagen op de Delftse markt, keer op keer aan allen, die het maar horen wilden. Met deze kreet — een van vele — wilde „Christimurti" maar zeggen, dat daar waar de wetenschap ophoudt, hij met zijn flesjes „Vuurwortelolie" pas tot ontplooiing komt.

De man zat op een stoeltje op de hoek van de Markt in de nabijheid van het stadhuis. Voor hem een tafeltje met daarop de vreemdste attributen. Op datzelfde tafeltje ook een plank waarop in de Nederlandse, Franse en Duitse taal de volgende zin was gekalkt: „Vuurwortelolie tegen alle pijn: een kuur die wonderen doet."

„Christimurti" die bepaald niet over belangstelling behoefde te klagen en bijna gedurende de gehele dag door tientallen mensen werd omringd, gaf ieder kwartier een compleet college in de anatomie. Hij begon met de stelling, dat 't tijdverknoeierij en geldweggooierij is om bij ziekte of kwaal naar een dokter te stappen „Ze bedriegen je allemaal, want zo gauw ze niet meer kunnen helpen, zeggen ze dat je ongeneeslijk ziek bent."

Nadat hij op deze en dergelijke manieren met de doktoren had „afgerekend", begon hij over de verschillende kwalen en ziekten. „Reumatiek, bronchitis of kanker, het zijn allemaal verschillende namen voor de enige ziekte, die werkelijk bestaat, namelijk de inwendige verontreiniging door bacteriën. Bacteriën dat is de oorzaak van alle ellende."

## Congolese wortels

„EN WAT IS nu het enige middel dat deze gevaarlijke bacteriën doodt? De vuurwortelolie van Christimurti. Vuurwortelolie, die gewonnen wordt uit Congolese wortels. Ik ben de enige blanke, die het geheim van deze olie kent. En dan nog enige bosjesmannen, maar ja, die hebben er geen belang bij. Christimurti had een stukje vuurwortel meegebracht. Hij wreef het eens door zijn handen en rook er eens aan. Verder niets. Ook de bedoeling van de speelkaarten, die hij steeds in zijn handen hield was niet duidelijk. Hij legde ze af en toe eens uit en raapte ze dan weer op.

Hierna liet Christimurti dan zien hoe met de vuurwortelolie te handelen. Hij lit uit een klein flesje enkele druppels groene substantie op zijn linkerhandpalm lopen. Hierna wreef hij enkele malen in zijn handen, om die daarna naar zijn neus te brengen. Hij snoof dan eventjes zeer luidruchtig en verklaarde daarop, dat indien hij reumatiek

---

## DOEDE RUITER OP DELFTSE MARKT AAN HET WOORD

---

of kanker had gehad, dit nu wel bijna was verdwenen. Kwam de pijn soms toch nog terug, dan niet gedraald maar opnieuw naar het flesje gegrepen en weer gesnoven.

Dan volgde voor Christimurti het moeilijkste deel van zijn college. Welke prijs zou hij voor zo'n flesje Vuurwortelolie vragen? Bij de behandeling van deze delicate kwestie stelde Christimurti eerst, dat wanneer de olie in de handel zou worden verkocht, men zeker vijfentwintig gulden per flesje zou moeten betalen. En dat wilde hij zeker niet. Men moest niet denken dat hij de eerste de beste kwakzalver was, die aan het lijden van de mensen zoveel mogelijk geld wilde verdienen. Als het kon zou hij de olie graag voor niks en voor niemandal weggeven.

Maar ja, hij had ook kosten en hij moest ook eten. Daarom voor twee gulden vijftig zou Christimurti zo'n flesje olie willen afstaan. Het was eigenlijk wel duizend gulden waard, maar hij gaf het weg voor een rijksdaalder.

## Christimurti boos

WANNEER NA DIT ritueel bleek, dat er geen kopers waren, dan begon Christimurti zich kwaad te maken. Hij herinnerde eraan dat er bijna tweeduizend jaar geleden ook een man niet werd geloofd en welke gevolgen dit had. Tevens nam hij bij dergelijke woede-uitvalven de gelegenheid te baat om de omstanders „witgepleisterde graven" te noemen.

De reacties van het publiek op de woorden van de man waren vrijwel allemaal gematigd. Men luisterde eventjes en liep dan glimlachend door. Twee

verpleegsters, die het niet namen, dat de doktoren zo door Christimurti te na werden gekomen en hem dit duidelijk trachtten te maken, werd verweten dat ze een oude man niet lastig moesten vallen. Wat de leeftijd van Doede betrof, 's morgens vertelde hij dankzij zijn vuurwortelolie 82 jaar te zijn en nog steeds kerngezond. 's Middags scheen de olie nog beter te werken, want toen vertelde hij aan het publiek, dat hoewel hij er inderdaad nog jong en jeugdig uitzag, toch al 85 jaar was. Op de vraag welke leeftijd hij wel dacht te bereiken, zei Christimurti, dat niet zeker te weten, maar dat hij in India een „vuurwortelvriend" had, die de 250 al gepasseerd was.

Zo al met al lijkt het een vrij ongevaarlijke zaak met deze Christimurti oftewel Doede Ruiter. Dat lijkt echter maar zo, want toch waren er weer diverse mensen, die door welke waanhoop dan ook gedreven, een flesje vuurwortelolie kochten. Misschien om hun reumatiek te verdrijven, misschien ook omdat ze hoopten een ongeneeslijke ziekte hiermee te kunnen tegengaan. Thuisgekomen zullen ze bemerkt hebben, dat het niet hielp. Op datzelfde ogenblik zat Christimurti wellicht zijn rijksdaalders te tellen, aldus het Nieuws- en Advertentieblad Telstar uit Pijnacker, waaraan wij dit marktverhaal ontleenden.

---

## Film over gebedsgenezing in bioscopen

De film over de gebedsgenezing, die Jan Vrijman oorspronkelijk voor de televisie vervaardigde, wordt binnenkort in de Nederlandse bioscopen vertoond. Zoals men weet heeft de VARA aanstonds afgezien van de vertoning van deze film van Maasbach en zijn samenkomsten, omdat men vreesde dat kijkers hun geneesmiddelen zouden laten staan als zij in de ban raakten van de methoden van Maasbach. Ook de IKOR-televisie heeft het (terecht!) niet aangedurfd. (zie het Maandblad tegen de Kwakzalverij van juli jl.; pag. 3)

Tezamen met drie andere films van Jan Vrijman maakt de reportage thans, naar wij in Het Vrije Volk lezen, deel uit van een normale film met een vertoningsduur van anderhalf uur. Over enige maanden zal deze film in de Nederlandse bioscopen gaan lopen.

Over de titel wordt nog beraadslaagd.

# "JAAP DE STRIEKER" STRIJKT STIEREN, KOEIEN EN BIGGEN

IN ZIJN EDITIE voor Friesland noemt Het Vrije Volk hem „een integere handoplegger”: Jacob Postma uit Staveren. Of, zoals ze hem in zijn omgeving noemen, Jaap de Strieker. Hij is, lezen we in de reportage die Martin van Amerongen in het Friese Vrije Volk aan hem wijdde, het trotse para-depaard van de Nederlandse Werkgroep voor Praktische Toepassing van Paranormale Begaafdheid.

Het Vrije Volk geeft uitvoerig de verhalen weer, die allerlei klanten van Jaap de Strieker zonder terughouding hebben verteld. Het blad publiceert er gelukkig echter wel een waarschuwing bij: „wij juichen het blind vertrouwen in deze paranormale geneeskunde niet zonder terughouding toe, want er zijn nog te veel mensen, die in een magnetiseur een wonderdoener zien, die alle kwalen kan genezen.”

Bedenkelijk echter is het volgende zinnetje: „Men is pas tegenover zichzelf en zijn gezinsleden verantwoord, als men zo'n man ná overleg met zijn dokter raadpleegt. De beste resultaten zijn tot dusverre bereikt door samenwerking tussen geneesheer en magnetiseur.”

## Spreekuur in de kerk

DE BEJAARDE OUD-OPPERMAN houdt, lezen wij in de reportage, zijn spreekuur niet in zijn woonplaats Staveren, maar in het domein van de Oud-Gereformeerde gemeente in de Grote Kerkstraat te Leeuwarden. De keuken fungeert als spreekkamer. De verslaggever van Het Vrije Volk spreekt in het kerkzaaltje de veehouder Rein Stoppelsma uit Warns.

Jaap de Strieker heeft het dochtertje Klaske van haar eczeem afgeholpen, de zwakke enkels van het dochtertje Hannie zijn ook beter geworden dankzij weer Jaap de Strieker en hij zelf is een hartkwaal kwijtgeraakt, als gevolg van de bemiddeling van Postma's

overleden collega Wopke Bruisma uit Workum.

De specialiteit van Jacob Postma is echter het genezen van dieren. Boer Stoppelsma kan er over meepraten: een stier die zich had versprongen, twaalf varkens, die aan biggengriep leden, een koe, die een verzwakt kruis had opgelopen.

Stoppelsma noemt Postma een goed mens, „en voor het geld doet hij het echt niet”. Inderdaad, zo bleek de verslaggever, woont Postma in Staveren

## WONDERDOKTER IN 'T FRIESE LAND

in een eenvoudig huisje. Het echtpaar is kinderloos. Postma wordt beschreven als een grote boerenman, gestoken in een verschoten overall, met een klein verweerd hoofd boven de hoog opgetrokken schouders. U treft het, zegt Postma tegen de verslaggever: „Ik was nèt van plan om naar een patiënt te gaan; een konijn, dat ik vorige week vrijdag van een verlamming heb genezen.”

## Japie wreef de handen

ALS KIND GEBRUIKTE Postma zijn „gaven” al. De huisvrouwen in Oudemirdum, zijn geboorteplaats, zeiden, als ze de was hadden gedaan: Japie, kom me eens strijken. „Als ik hun handen een paar minuten had gewreven waren ze weer helemaal fit.”

### REDACTIE:

#### Medisch redacteur:

dr. J. H. Ligterink, arts en apotheker, Amsterdam

#### Pharm. redacteur:

J. E. Buiten, apotheker,  
Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle

Twintig jaar geleden genas hij een paard van een boer te Oudemirdum van een prikkeldraadwond. Sindsdien trekt hij op zijn brommer Friesland door — onbevoegd de diergeneeskunde uitoefenend, derhalve. Maar die laatste conclusie lezen wij niet in Het Vrije Volk.

Er volgt een beschrijving van het witte konijn, dat Postma onder handen neemt. Met zorgvuldige halen strijkt hij het dier over de vacht. „Dikke vlokken haar”, schrijft Martin van Amerongen, „stuiven onder zijn bezwerende handen vandaan: naweeën van de ziekte waaronder het konijn heeft geleden”.

Jaap de Strieker zet tevreden zijn witharige patiënt in het hok terug en beloont zichzelf met een verse pluk pruimtabak. Hij vertelt de verslaggever dat hij onmiddellijk door heeft of de mensen echt iets mankeren of dat zij gewoon op een lolletje uit zijn. „Want die zijn legio, mensen, die die rare magnetiseur wel eens willen meemaken en die dan een of andere kwaal verzinnen. Maar uiteindelijk ben ik degene, die het hardst lacht; dat soort mensen laat ik flink betalen, ziek of niet.”

## En ook nog planten!

JACOB POSTMA HEEFT ook wel eens met de wichelroede gelopen. Hij heeft toen een horloge dat een decimeter diep onder de aarde lag opgesnord. De heer S. M. Hoekstra uit Oudemirdum, aan wie het horloge toebehoorde, heeft daar een brief over geschreven, die nu in het archief ligt van de Werkgroep, die wij boven al noemden.

Jaap de Strieker lapt bij wijze van curieuze hobby ook bloemen en planten op. En Het Vrije Volk illustreerde de reportage dan ook met een grote foto van Jaap de Strieker terwijl hij zijn handen uitspreidt over een plant! En bovendien is er nog een proeve van poëzie bij afgedrukt, werk van de veehouder Wielinga uit Koudum onder de titel „Bij Postma, de strijker wordt u zeker weer rijker”. Wielinga werd geïnspireerd tot deze poëzie door de „magnetische genezing van een zijner koeien”.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, Vicevoorzitter; H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Secretaris; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; Dr. H. H. Scholten, Dierenarts, Veterinair Inspecteur van de Volksgezondheid te Haarlem; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buiten, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; J. van Baak De matoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonnés: H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgelo van de Ver. 32237 te Amsterdam - Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.  
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters ..... f 2,50

Administratie Maandblad:

H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Tel. (020) 42.07.58.